

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1075

22.10.2023 (134)

Ledarskap mellan nationell gemenskap och elitism

från Michael Kühnen

ERNST RÖHM

Lika obestridd som Rudolf Hess är i den vita världens nationalsocialistiska kretsar, lika kontroversiell är Ernst Röhm. Ändå är SA:s stabschef också en av nationalsocialismens stora ledarpersonligheter, hur mycket han än skiljer sig från Rudolf Hess till typen. Men det är just detta som visar hur enormt utbudet av nationalsocialistiska ledare är.

Ernst Röhm förkroppsligar som ingen annan SA:s storhet och tragedi och därmed den politiska soldatverksamheten i nationalsocialismen: stabschefen var den store rebellen, landsknechtledaren som bröt allt motstånd, en revolutionär av naturen, en kämpe mot den borgerliga bourgeoisin, en soldat av passion.

Med gränslös hängivenhet och uppoffring, aldrig sviktande viljestyrka och obegränsad kamratskap med sina män vann han de hårda SA-kämparnas hjärtan och smidde SA till ett revolutionärt verktyg för det parti som vann segern och gjorde Tredje riket möjligt.

Vid segerkongressen hösten 1933 gick Ernst Röhm sida vid sida med Adolf Hitler för att hedra rörelsens stupade - aldrig tidigare eller senare hade en partikamrat fått en sådan framträdande plats och ära. Det var ett symboliskt uttryck för Führerns

tacksamhet och erkännande för sin enda duz-vän och sin tuffaste och mest framgångsrika kamrat!

Dessa två mäns kampallians hade börjat mycket tidigt: under de vilda dagarna 1919 i München främjade den mäktige Reichswehr-kaptenen Röhm, som i hemlighet bevakade arsenalerna inför en nationell omvälvning och oförtröttligt arbetade för att bilda en revolutionär militärstyrka för "marschen mot Berlin", redan då den då ännu till stor del okända partiledaren för det lilla NSDAP, blev partikamrat och ledde ständigt nya män till sitt SA. När Röhm slutligen lyckades och de olika revolutionära väpnade styrkorna förenades till ett enat "Deutscher Kampfbund", fick han också detta att ställa sig under Adolf Hitlers politiska ledning. På så sätt hade Adolf Hitler, med Röhm's stöd, redan 1923 blivit nyckelfiguren i Tysklands nationella pånyttfödelse och skulle förbli det från och med då.

Ernst Röhm, den passionerade soldaten som ville ge soldatverksamheten dess rättmätiga plats i den nationella gemenskapen, som i grund och botten bara såg en riktig människa i kämpan och ett verktyg för den nationella revolutionen i en soldatstyrka, kom ändå tidigare än någon annan till insikt om att soldaterna måste bli politiska och underordna sig ett politiskt ledarskap, en folkets ledare som kunde föra med sig och övertyga inte bara kämparna utan hela folket.

Personliga ambitioner var Ernst Röhm främmande, han kämpade för sitt mål och för den man i vilken han hade sett ödets utvalda - Führern Adolf Hitler!

Det nationella upproret den 9 november 1923 misslyckades - Ernst Röhm lyckades undvika en rättslig fällande dom trots sin inblandning i händelserna och sin helt avgörande roll i förberedelserna av upprorsförsöket. Han skyddades fortfarande av uniformen för den aktiva Reichswehr-officeren, som visste för mycket om sina överordnade och hans vacklande lojalitet mot systemet och Reichswehrs hemligheter. På så sätt kunde han fortsätta att arbeta och efter 1923 tog han över ledningen för det numera förbjudna SA och skapade som dess juridiska täckmantel en ny mäktig militär organisation med Frontbann. Detta skulle förbereda ett nytt kupp-försök, men Adolf Hitler hade dragit andra - och riktiga - slutsatser av det misslyckade upproret och bestämde sig för den lagliga och politiska kampen.

Lojal mot Führern och partiet, men med hela sin personlighet oförmögen att erkänna riktigheten i detta beslut, avgick Ernst Röhm från ledningen för SA och tog senare på sig militärt utbildningsarbete i den bolivianska armén. På detta sätt visade han sin disciplin gentemot partiledningen och den allmänna politiska linjen och visade sig vara en verkligt nationalsocialistisk ledare. Han var medveten om sitt ansvar, insåg att andra var bättre lämpade för denna väg och ville inte stå i vägen. Han gav upp allt han hade byggt upp politiskt och drog sig tillbaka tills

partiet behövde honom igen.

I slutet av 1930, efter den stora valframgång som gjorde NSDAP till det näst starkaste partiet och fick dess SA att oemotståndligt svälla, visade sig den dåvarande SA-ledningen vara oförmögen att klara av nödvändigheterna i kampens nya skede - SA störtade in i en djup kris just när partiet förberedde sig för att på allvar kämpa för makten och behövde denna politiska partiarmé mer än någonsin. Adolf Hitler kallade tillbaka sin gamle vän och medkämpe - och Ernst Röhm kom omedelbart och utan att tveka. Om han en gång hade offrat allt politiskt av ansvarskänsla och dragit sig tillbaka för att inte stå i vägen, så gav han nu upp sin trygga personliga existens eftersom partiet behövde honom igen och Führern kallade på honom! Dessa avgörande år fram till maktövertagandet och därefter har blivit de eviga ädelstenarna i SA:s historia och är oskiljaktigt förknippade med stabschefens namn och personlighet.

Vid årsskiftet 1933/34 bekräftade Führern detta i ett tacktal och nyårsbudskap som publicerades i alla tyska tidningar och berömde Röhm's "oförglömliga tjänster" för den nationalsocialistiska revolutionen. Det avslutades med Führerns ord:

"I slutet av det nationalsocialistiska revolutionsåret uppmanas jag därför att att försäkra er om hur tacksam jag är mot ödet för att kunna kalla sådana män som ni mina vänner och stridskamrater. I varm vänskap och tacksam uppskattning, Din Adolf Hitler."

Bara sju månader senare, genom reaktionens intriger, störtades stabschefen och sköts tillsammans med de bästa och mest lojala SA-ledarna. Jag har rapporterat om dessa händelser och deras utvärdering inom vår gemenskap inom NEUE FRONT vid olika tillfällen på andra ställen. Detta hör inte hemma här, eftersom det inte kastar något nytt ljus över Ernst Röhm's personlighet som ledare, utan leder till ämnet om den oförsonliga motsättningen mellan revolution och reaktion, som alltid kommer att vara dödsfiender - stabschefen föll offer för denna dödliga fiendskap. Även han var en tragisk figur, eftersom han föll genom sina egna kamrater, i den rörelses namn som knappast skulle ha vunnit utan honom och på order av Führern, som han var djupt hängiven som vän och vapenkamrat och med vars namn på läpparna han dog - han föll på grund av reaktionära intriger som genomskådades för sent.

I detta sammanhang bör man bara återigen sammanfattningsvis påpeka att stabschefen i slutändan hade rätt i sina varningar och idéer och att Tredje rikets misslyckande hade ett orsakssamband med tragedin den 30 juni 1934.

Det bör också återigen påpekas att Ernst Röhm aldrig planerade en kupp mot Führern - "Röhm-kuppen" var en kupp MOT Ernst Röhm och den

nationalsocialistiska revolutionen, som på alltför många områden gjorde Führern beroende av de reaktionära krafter inom administrationen, ekonomin och framför allt Reichswehr, som genom förräderi störtade historiens första nationalsocialistiska folkstat.

Vårt oåterkalleliga och passionerade engagemang för denna stora kämpe och rebell, denna nationalsocialistiska ledare som var SA:s stabschef, må förbli kontroversiellt bland kälkborgare och besserwissrar, men för oss är det den hårdaste förklaringen till kampen mot reaktionen och därmed en ed att fullborda den andra revolutionen! Vår gemenskap inom NYA FRONTEN har förklarat årsdagen för den rehabiliterade stabschefen död - den 30 juni - som en dag för kamp mot reaktionen.

DR. JOSEF GÖBBELS

Dr Goebbels, NSDAP:s rikspropagandaledare, rikminister för folklig upplysning och propaganda och den siste tyske rikskanslern, är den tredje av nationalsocialismens historiska ledare som vi särskilt vördar - en helt annan personlighet än partikamraterna Heß och Röhm, men återigen en förebildlig och exemplarisk nationalsocialistisk ledarpersonlighet:

Bredvid Führerns ställföreträdare, den politiska ledaren som offerar sig själv i plikt - och uppgiftens tjänst, den passionerade partiarbetaren, och bredvid stabschefen, den vitala politiska soldat-ledaren som bryter igenom allt motstånd, rebell mot en kvävande normalitet och medveten revolutionär mot minusvärlden, kommer den briljante talaren och propagandisten som har kallats den enda obesegrade tyska befälhavaren under andra världskriget.

Goebbels var ansvarig för moralen på hemmafronten, för att väcka, stärka och upprätthålla viljan att hålla ut, plikt känslan och förtroendet för det tyska folkets ledarskap - och han utförde denna uppgift med genialitet, aldrig sviktande viljestyrka, fantasi och outtröttligt, självförbrukande arbete och ständig handlingsberedskap. Hemmafronten stod dock vid Führerns sida - inte bara under de stora segrarnas känslomässiga uppsving, inte bara under de oroliga månaderna då ödets vågskålar vacklade, utan ända in i det döende rikets sista dagar - folket arbetade, kämpade, offrade och dog i förtroende för ledarskapet och i vetskap om det ödesdiga i den kamp som skulle avgöra Tysklands framtid för en lång tid framöver. Detta är först och främst Dr Goebbels förtjänst.

Hans orubbliga lojalitet och hans propagandistiska inflytande på framtiden, som hans sista tankar och hans oöverträffade offerdöd tillsammans med sin familj och sina barn var inriktade på, har redan rapporterats här i ett tidigare avsnitt.

Rudolf Hess, vars avslutande ord vid Nürnbergtribunalen, som var hans sista offentliga framträdande innan han begravdes levande, kulminerade i den stolta meningen: "*Jag ångrar ingenting!*" - Ernst Röhm, som dog med orden "*Mein Führer!*" på läpparna. Goebbels, som i sitt sista stora radiotal på Führerns födelsedag 1945 bekände sin tro på Adolf Hitler och dog sin egen offerdöd några timmar efter honom, i vilken hans fru och barn följde honom: de är alla sanna förebilder för nationalsocialistiskt ledarskap, som levde och dog fyllda av lojalitet och vilja att göra uppoffringar till döden, vilket krävs i NSDAP:s partiprogram, i vars sista mening partiledare förbinder sig till att fullfölja sin uppgift, med risk för sitt liv.

Ingen av dem brydde sig om personlig makt, ingen av dem missbrukade den för personliga syften, ingen av dem förlorade kontakten med folket och deras anhängare - de förblev alla kamrater och folkets kamrater. De är alla tragiska figurer i ett enormt uppror mot minusvärlden, som misslyckades vid första försöket, och vars kraft som modell för kommande generationer visar sig tydligast i deras slutliga och totala konsekvens, i uppoffringen av sina egna liv.

Men Dr Goebbels är inte bara en förebild i döden, utan även som nationalsocialistisk ledare under den första kampperioden och åren vid makten.

Dr Goebbels gick med i NSDAP i mitten av 1920-talet och arbetade sig uppåt i partiet med ihärdiga detaljer - från mindre sekreterare och outröttlig talare i de västtyska distrikten, till posten som Gauleiter i rikshuvudstaden, som han tog på stort allvar och behöll fram till sin död - som erövrare av Berlin, som vann rikets röda huvudstad för nationalsocialismen - till rikspropagandaledare, riksminister och slutligen rikskansler vid sin undergång, det var hans ödesväg. Hårt och outröttligt arbete gjorde denna uppstigning av den namnlösa studenten och den utfattiga akademikern till propagandamästare möjlig, liksom hans genialitet och hans fina och djupt konstnärliga känsla för strömningarna i den tyska folksjälen och den allmänna opinionen.

Propaganda var både konst och vetenskap för honom - och i båda avseendena behärskade han den från grunden. Han tillhörde partiets radikala, socialrevolutionära flygel och förblev under hela sitt liv den hänsynslöst antiborgerliga revolutionär som djupt led av de kompromisser med reaktionen som Tredje riket gjorde efter 1934, men han tvekade aldrig i sin lojalitet mot Führern och den föreskrivna partilinjen.

Medan Führern under kriget mer och mer begravde sig i militära problem, nästan aldrig talade offentligt och bara sällan ägnade sig åt frågor som rörde stats- och partiledning, försökte dr Goebbels fylla denna lucka, inte på grund av personlig

ambition utan på grund av en ansvarskänsla som föddes av kunskap om sin egen förmåga och villkorlös lojalitet. Han ansåg det nödvändigt att under krigstiden, om ledaren själv måste kontrollera krigets förlopp, anförtro regeringens praktiska arbeten åt någon annan; och han ansåg med rätta att han var den mest lämpade mannen för ändamålet! Ju värre situationen blev, desto större blev ansvarskänslan hos den lille doktorn, som var överallt på plats och tog på sig alla de uppgifter som ingen annan ville göra - det var han som ställde sig inför folket in i det sista, åkte till de bombade städerna och talade till de förbittrade bomboffren och väckte dem till ny entusiasm - han tog på sig ansvaret för det civila luftförsvaret, som fick nästan obegränsade befogenheter efter den 20 juli 1944, och han var den förste som fick jobbet. Juli 1944 med nästan obegränsade befogenheter som kommissionär för den totala krigsansträngningen och slutligen - alldeles för sent - utnämndes han till rikskansler för den efterföljande regeringen i Führerns testamente.

Men alla krafter för honom var för små och kom för sent. Dr Goebbels stred med all sin kraft mot undergången, men hans makt räckte inte till - han strävade inte efter att bli utrikesminister, eller ens kansler, för att ta sig fram, utan för att han trodde att han fortfarande kunde vända ödets gång. Men han fick inte chansen att försöka. Så länge som riket fortfarande hade makten att helt eller delvis forma sitt eget öde förblev dr Goebbeis språkrör för partilinjen och regeringspolitiken, utan någon egen verkställande makt utanför propagandan - och när han i allt högre grad fick full makt var det för sent för en självständig politik.

Den revolutionär som blev rikskansler vid hans fall erbjöd Stalin under de få timmarna av sin regeringstid ett ensidigt vapenstillestånd och en omvänd allians och återopade en kommande radikal socialist som förenade Europa under ett gemensamt tysk-ryskt ledarskap, Men det var för sent - det var en sista gest för den politik som denna stora revolutionär länge hade ansett vara riktig, men riket var nere, det kunde inte erbjuda den ryske "Vozd" ("Führer", som Stalin föredrog att kallas) något mer. Efter några timmars väntan och en tillfällig vapenvila i Berlin kom förkastandet av det tyska erbjudandet och kravet på villkorlös kapitulation från Moskva. Den siste rikskanslern gick i döden - frivilligt följt av sin familj: hans hustru förklarade för sig själv och för sina barn att ett liv i ett underkuvat efterkrigstidens Tyskland utan Führern och den nationalsocialistiska prägel av staten var outhärdligt, meningslöst och värdelöst.

Och det var så det blev! Det enda som kan ge värde och mening åt livet i dagens minusvärld i FRG-samhället är den outtröttliga kampen och det totala personliga engagemanget mot segrarnas system och värld, för vilket exemplet, livet och attityden hos Dr. Goebbels, den lille läkaren med det orädda hjärtat, ger oss styrka!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERTREUE AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Siebzehnjähriges Jubiläum der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als zu jenen in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Alle Nationalsozialisten sind weniger erfahrene Kämpfer und Kampfgewinn als ihre Schicksale an Schicksal im Kampf um die Erlösung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar wieder ge- wunden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der unvermeidliche Gegner ist aber dabei, dass Volkstümern - gegen alle weißen Völker (?) - zu begehen. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Überforderung und An- wesenheit.

Ob "Nazi" oder "Hitler", ob in Walkampf oder im Strassenkampf, ob als Propagandamittel benutzt oder auf einer Schicksalsfahrt anderer Art: Jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hitler!
Gerdhard Lusch

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly

Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är opeppbarligen filosofiska och konstrelaterade.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mångsligheters Armé (www.mossmangfthoerist.com/truth.htm) Jag är uppe i 21 saker era, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut nödvändigt information. Man söker information om en sak och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som man är en arkivör som gräver upp det begravnings fördrarna. Ett Erbätet som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet. Ett Dödat av information och bilder. Ett trent sällsynta saker har dykt upp under ärens lepp film platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the **NEW ORDER**

Number 179 (197) Printed 1978 April 26, 2022 (134)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture diversion, and re-orientation.

Whether "Nazi" or "Hitler", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gerdhard Lusch

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

<p>SS Defender against Bolshevism by Reichsführer SS Heinrich Himmler</p> <p>FOR DANMARK! MOD BOLSEVISMEN!</p> <p>Translated from the SS Original</p>	<p>Julius Streicher <i>Der Stürmer</i> Picture Book</p> <p>The Poisonous Mushroom</p> <p>Translated from the Third Reich Original <i>Der Giftpilz</i></p>	<p>Reinhold Beckmann</p> <p>Hitler in Italy</p> <p>HITLER in ITALIEN</p> <p>English / German Deutsch / English</p>	<p>SS Viewpoint - Vol. 9 Wife and Family</p> 	<p>Theodor Fritsch</p> <p>The Sins of High Finance</p> 	<p>Luftwaffe War Art Die Luftwaffe im Bild</p> <p>English - German / Deutsch - English</p>
---	--	---	---	---	---

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!